

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Važen predlog za Primorsko.

V državnem zboru je bil stavljen sledeči predlog: Visoka zbornica naj sklene sledeči dve progi c. kr. istrskih drž. železnic: a) Zvezo med pripravno točko nove bohinjske železnice onstran Gorice in med Divačo ali med Opčinami (c. kr. drž. žel.) in postajo Herpelje na istrski železnici; b) stransko proggo, ki se odcepi od drž. železnice vzhodno od Pulja ter pelje do zaliva Medolinskega v južnem delu Istre. Razlogi so sledeči: Promet z Istro, posebno osebni promet, se razvija sedaj po južni železnici via Divača, blagovni promet pa in osebe, ki se vozijo po c. kr. drž. železnici, morajo v dolgem ovinku spodaj v Trstu in od tod zopet kvišku na kraško planoto v Herpelje. Na eni strani torej istrski promet skozi državno postajo v Trstu nikakor ni ugoden, ampak celo ovira drugi promet; na drugi strani pa izključuje dragi obrat in veliki ovinek preko Trsta, ki meri od Opčine do Herpelj 43 km, medtem ko bi direktna progga Opčina-Herpelje bila dolga le 13 km, vsako konkurenco z juž. žel. za velik del oseb in blaga. Zato je nujna potreba in v interesu c. kr. drž. železnic, zvezati po najkrajši poti istrske državne železnice z novo bohinjsko železnico.

Brezpogojna zahteva časa in razmer je, da zvežemo Dalmacijo po najugodnejši in najhitrejši pomorski in železniški zvezi in jo na ta način pritegnemo k ostali državi. Skrbeti bo treba, da bo medsebojni promet, ki danes gre po večini preko Reke in Ogrske, šel odslej po naših avstrijskih progah. Projektirana železnica Novo mesto-Karlovce-Knin bo najbrže le deloma zadostovala velikim gospodarskim zahtevam, avstrijska pomorska pot preko Trsta je z ozirom na reško konkurenco predolga in predraga, zveza preko Pulja, ki se namerava, trajno vsled rastočega trgovskega prometa ne bo mogla odgovorjati vojno mornariškim interesom in tako se kaže potreba, če hoče Avstrija varovati svoje pravice do

dalmatinske trgovine, da se izbere ne le najkrajša pomorska, ampak tudi najkrajša železniška zveza z Dalmacijo. Prva bi vodila preko luke medolinske na južni obali Istre, zadnja preko državnih železnic v Istri, ki so zvezane z lukjo po 6—7 km dolgi stranski progi. Potem imamo direktno zvezo med Dalmacijo in južno Nemčijo in zapadnim delom naše države in Dunajem.

To je za Primorje silno važen predlog, ki bo brez dvoma sprejet, ker se zanj zanima tudi vlada in je bil celo stavljen na željo vlade. Splošni načrti za te nameravane zveze se v ministarstvu že izdelujejo.

Solkanske volitve.

(Dopisi iz Solkana).

Že pred dolgim časom smo slišali, da je uredništvu »Soče« došel nek dopis iz Solkana, a da je tako nejasen, da ga ne morejo prebrati in priobčiti; zato je »Soča« pozivala dopisnika, naj pridesam v uredništvo ter jim prebere in pojasni dopis. Dolgo smo pričakovali in ugibali, kaj bo — a vendar se je slavni junak ojunatil ter stopil v uredništvo »Soče« in od tam vrget nekaj »bomb« v »Sočo«, da bi uničile sedanjega g. župana. Ajej! Te »bombe« se razletijo in ranijo dopisnika samega. — V kakšnem stanju se nahaja drevored od Markočiča od konca drevoreda in do železniškega mosta obljubljeni drevored, tako klobasa in povprašuje dopisnik. Naj bi se pa dopisnik potrudil namesto do uredništva »Soče« — do c. kr. glavarstva, kajti ono je dolžno skrbeti za ono peš-pot (trotoar), a ne županstvo. Ali hoče dopisnik, da si bo županstvo nalagalo nepotrebnih stroškov? Dober gospodar bi bil ta dopisnik! — Dopisnik »šušmari« dalje: »Še onih 500 K za izpeljavo vode za poskušnjo prelaganih ni pozabil«. Vporabilo se je že celih 500 K za »poskušnjo« to je za preiskavo novega studenca v »Suhem potoku«, ker se je pa dognalo, da je izvirek prenizek, ni kazalo delati daljnih brezuspešnih stroškov. Na splošno zahtevo in kmetom v korist se

je pa napravilo dve novi koriti za napajališče. Vidi se, da dopisniku voda silno smrdi, ker jo hoče imeti le za »poskušnjo«; ako bi bil on gospodar v občini, bi najbrže še vode stradali, ker bi zametaval denar le za »poskušnjo« — Dalje pravi: »Za orglje je bil denar že nabran in naložen na »Montu«. Res nabranih je bilo že celih 800 K, a dopisnik se prav malo razume na orglje, če misli, da so stale samo 800 K; mi pa, ki radi poslušamo svoje cerkvene orglje in smo ponosni na nje, vemo, da so stale precej več. Občina sama je dala za nje čez 5.600 K.

Dopisnik kliče dalje: »Ali je rešena ona pot med miz. zadrugo zadej za postajo — doli do Gorice — vprašam?« Kako neumno vpraša, a vendar odgovarjamo! Železniška uprava odstopi brezplačno oni del poti, toda prej mora železniški geometer napraviti tozadevni načrt, dokler toga ni, tudi občina ne more te poti — »rešiti«. Ali hoče dopisnik zopet naložiti občini nepotrebnih stroškov? — Dopisnik pravi dalje, da »je župan napravil klavnico vsled ukaza glavarstva«. Ta ukaz je imel že prejšnji g. župan; zakaj ni izpolnil? Najbrže radi tega, ker sezidanje omenjene klavnice, ni bila nikakva malenkost, — stala je čez 7000 K. Dalje pravi: da »je užitninski davek prišel že pred 5 leti v občinsko upravo«. Mi pa vprašamo, po čigavem prizadevanju se je to zgodilo? Gotovo tudi g. dopisniku je znano, da je bil sedanji župan — takrat še starešina — tisti, ki je šel osebno na deželni odbor in k finančnemu svetovalcu in tam izvedel, da ni zakupnik Gorup — kakor se je govorilo — temveč A. Fogar et comp. (iz Solkana), in ti so se močno upirali, da bi občina sprejela užitninski davek pod svojo upravo, ker so dobro vedeli, da če starešinstvo sprejme ta predlog, bo romal marsikak tisočak namesto v njihov žep — v občinsko blagajno. Zakupniki so pa ponujali le 4.400 K, a ne 6000 K, kakor trdi dopisnik v »Soči«. Da, zopet trdimo, da po prizadevanju sedanjega g. župana je prišla užitnina v občinsko upravo, čemur se imamo

zahvaliti, da občinska blagajna razpolaga sedaj z marsikaterim stotakom in tudi tisočakom.

Še dalje šušmari dopisnik: »Samo v l. 1905 se je plačalo županu nad 400 K za razne poti«. Ne vemo, ali se le dela dopisnik neumnega ali pa je v resnici neumen! Saj bi vendar moral vedeti, koliko poti, kolko komisij je bilo dan za dnevom v enem letu, ko se je tod gradila železnica. Slednjič pa pravi, da »niti župan niti »Kunčoš« ne vesta za tisočake na »Montu« in za stotake v obč. blagajni«. No, dopisnik naj bo le brez skrbi, župan in »Kunčoš« in še drugi vedo, da je na »Montu« vložena čez tisočak in v obč. blagajni tudi kakih 700—800 K. Take budalosti kvasi dopisnik po »Soči«, zato, da bi ljudi preslepil in zvalil v svoj liberalni tabor. No, to so le »bombe«, ki ne ranijo nobenega drugega kakor dopisnika samega. Mi že dobro vemo! Zavedni volivci se pač ne dajo zapeljati od takega dopisnika, katerega je celo »Soča« pred nekaj leti opevala.

*

Iz »Soče«.

Dne 2. junija 1906 je »Soča« pisala tako le:

Goriški kolodvor nove železnice z bodočo veliko delavnico se nahaja večina na Solkanskih tleh in je do cela le od Slovencev obdan. Pravico imamo torej zahtevati, da bodo na postaji in ob novi progi vsi uslužbenci z načelnikom slovensčine ne samo zmožni, ampak da bodo slovenskemu prebivalstvu tudi pravični in naklonjeni. — Da bi pa vendar ne utihotali na slovensko zemljo nam sovražnega osobja: oblastnih Nemcev in Lahov, podpisali smo te dni proti morebitnim takim nakanam okrožnico: »protestno izjavo«, da zaprečimo koj prvo nevarnost za našo narodnost v Solkanu. Vse slovenske občine ob novi progi imajo, kot najbolj kompetentne oblasti, sveto dolžnost isto storiti, kakor mi, dokler ni še prepozno. V svesti si torej, da izvršimo svojo narodno dolžnost, hiteli smo to okrožnico podpisovati: starešine in drugi veljavni moške v občini

LISTEK.

Iz svetovečerne noči.

Spisal Vjačenka Osječan.

Bila je sveta noč, — krasna noč. Nebo je bilo nagosto posejano z zvezdami, ki so gorele na temnem oboku z jasno in nemirno svetlobo, zemlja pa je bila odeta v bel plašč, stkan iz brezštevlnih snežink, bogato posejan z ledenimi kristali, ki so žareli v svetlobi zvezd kakor demanti.

Vseposvsoj je vladal mir in pokoj; mir je polnil vso brezmejno razdaljo med nebom in zemljo, polnil je vso vasico, vse kočje in vsa srca.

Stari župnik, gospod Anton, je sedel v naslonjaču in premišljeval poezijo tega svetovečernega miru. V peči je prijetno prasketalo in ognjeni jeziki so lizali železna vrata. Pod mizo je smrčal Hektor, velik bernardinec, lepa in zvesta žival; v kletki na oknu je spal droben kanarček in v kuhinji je kimala za mizo stara Barba. Drugače ni bilo v vsem župnišču živega bitja. Le prijetno prasketanje ognja in enakomerno tiktakanje ure je motilo mir in tihoto. Toplo in prijetno je bilo staremu gospodu pri srcu, ker je bil sveti večer, — in ker je bil dobra

in blaga duša, se je naselil blažen mir v njegovo srce. In zamislil se je v preteklost.

Prišli so lepi in prijetni spomini in ni se jih branil — svojih starih znancev in prijateljev iz mladih dni. Pogostoma so ga obiskovali v samotnih in dolgočasnih urah in mu bili v družbo in kratek čas. Tako so se ga spomnili tudi nocoj na sveti večer, ko je sedel sam in zapuščen v svoji sobi.

Zamislil se je v otroška leta in v svete večere, ki jih preživel doma kot otrok. Lepi so bili tisti večeri in polni prijetnega časa. Vsa družina je posedla po visokih klopih krog velikega ognjišča in mati jim je prinesla orehov. Trli so jih in metali prazne lupine v ogenj. Vsi so bili veseli, vsem je sijala z obraza tiha sreča, vso hišo je polnilo nekaj, kar so vsi čutili in uživali, nekaj velikega, svetega, nenavadnega, — a umel ni tega nihče. Vse lepše je bilo v tistih večerih kakor solnčnojasne pomladanske nedelje na trati pod hišo. Solnce sije nenavadno jasno in svetlo v takih dneh in nedelja visi nad vsem svetom in polni ves dan in vsa srca in tiha blaženost prepaja to nedeljo, ki jo je vse polno in veselo. A

še vse lepše so bile tiste svetovečerne noči pod velikim, zakajenim dimnikom v krogu svojih domačih. In ko so se naveličali orehov, so splezali dedu na kolena in ga prosili naj jim kaj pove. A ded se jim ni hotel vdati, oni pa so ga nadlegovali, mu vzeli pipo iz ust in mu nagajali, dokler se ni omehčal. In pripovedoval jim je krasne pravljice in histore, oni pa so se živeli v bajni svet pravljicega življenja.

Ko je prihajal pozneje na počitnice, ni bilo več deda v kotu za ognjiščem, — počival je zunaj na pokopališču v mrzli in zasneženi noči. Anton je sedel na dedov prostor in pred njega so postavili kraj ognja dedovo majolko polno vina. In z dedovim prostorom in z dedovo majolko je moral prevzeti tudi dedovo vlogo svetega večera. Pripovedovati je moral o mestu in o šegah v njem, o šoli in o študijah, o dijakih in o njihovem življenju. Poslušali so ga z odprtimi usti, čudili se vsi in se smejali. In včasih je izpregovoril tudi o svojih načrtih in o svoji prihodnosti; niso ga umeli, a strmeli so nad njegovimi besedami, — njegovo srce pa je bilo polno velikih nad in lepih upov.

Iz bogoslovja je prišel samo enkrat na božične počitnice in še takrat ga je povabil župnik na sveti večer k sebi. Do polnoči sta sedela v župnišču. V cerkvi je pomagal peti jutranjice. Strmeli so ljudje in otroci so se čudili, da je na sveto noč v cerkvi tako lepo. Sreče so gorele jasno in svetlo kakor nikoli in mala, mračna cerkev se je zdela topljena v morje luči in svetlobe. Orglje so pele vse bolj glasno in slovesno kakor ob drugih praznikih, glasovi pevcev so bili čisti in prijetni, njihovo petje ubrano. Človek je bil razmišljen in raztrešen, niti očenaša ni mogel zmoliti zbrano, — a pobožnost v srcu je bila velika in iskrena.

Druga tri leta je ostal na sveti večer v bogoslovnici. Bilo je lepo in prijetno tudi tam. Po večerji so se zbrali v kadišnici kadilci in nekadilci in razvila se je prijetna, neprisiljena zabava in iz vseh pogovorov in iz-vsake besede je zvenelo globoko spoštovanje do svetega večera. Ob desetih jih je klical zvonec v obednico na čaj, potem so se razšli po raznih cerkvah v službo.

(Dalje pride.)

— skratka vsi, ki imajo srce za blagor občine in narodnost našo. — Vsi? — O ne vsi! Mož, katerega so v Solkanskem občinskem zastopu postavili na odlično mesto slovenski „dalekovidni“ starešine, možje torej le — naši, je ostentativno zavrnil podpis protestne izjave (okrožnice) ter s tem očitno pokazal mržnjo do slovenske narodnosti in škodoželjnost do naše občine.

Možje starešine, vsi zavedni Solkanci terjamo od Vas, da pri prvi občinski seji složno in odločno zahtevate, da ta neprijatelj naših interesov takoj izstopi iz starešinstva.

Potem pa tudi odstranimo tisto dravro vretence, ki trtne preišče vse sladke studence; ko brek le po cesti se vedno kotá, šušmari, kovari, ker družga ne zaa.

Vsi, ki imate pri volitvah zdatno in veljavno besedo, otrešite za časa vsako odvisnost, da Vam bode mogoče stopiti, kadar bo treba, na volišče s ponosnim čelom, ter da bodete s svojim uplivom delovali na to, da ne pridejo v starešinstvo narodni nasprotniki, marveč delavni narodni možje, res le — naši.

Solkani, zdaj stopi na dan, če, nisi zaspan! Naša občina ima dokaj volilcev — Neslovencev. Posebno v I. razredu prevagujejo zagrizeni Lahoni naše volilce za toliko, da bi jim bilo mogoče že pri sedanjih volitvah spraviti v starešinstvo svoje somišljenike, ako se jim Slovenci kompaktno ne upremo. V I. razredu je tudi nekaj slovenskih volilcev, eminentno inteligentnih, ki se pa radi premlačne narodne zavesti ali sebičnosti, potezajo za te nam odkrite sovražnike. Ako bomo videli te mlačneže na dan volitve v vrstah naših laških sovragov, se bomo vedeli ravnati in po končanih volitvah postaviti z vso odločnostjo proti njim, naj pa že bodo to prosvetitelji, tovarnarji, trgovci, krčmarji ali mesarji. Ako pride v občinsko zastopstvo le en edini Lah, bo ta gladil in pripravljaj pot drugim somišljenikom. Zbog tega prorokujem za tak slučaj že danes premoč ptujih elementov v našem starešinstvu v kratkih letih; to pa zlasti radi nesrečne okolnosti, da imamo med nami že danes mnogo ptujcev, ki se bodo z bodočim arsenalom in tramvajem še zdatno pomnožili. Slovenski volilci glejte toraj, kaj delate! Pomnite in nikdar ne zabite sedem poglavitnih narodnih grehov:

1. Slovenske trobojnice odstranjevati;
2. demonstrirati proti slavnosti 40-letnice „Solkanske čitalnice“;
3. protiviti se slovenskemu napisu „Gorica“ na pročelju goriške postaje;
4. odreči podpis na okrožnico za nastavljenje slovenskih uslužbencev po slovenskem delu nove železnice;
5. odrekati odgojo slovenski deci v otroškem vrtcu, ter nazivati to fanatizem;
6. žugati dolžnikom — Solkancem — na njih uničenje ako ne bode laški oblastnež voljen v starešinstvo;
7. podpirati priganjače in zagovornike narodnih sovražnikov, ali tudi samo le poslušati lajanje njihovih lovskih psov. Amen.

Konečno še nekaj.

V „Soči“ od 3. decembra t. l. veže g. dopisnik neke neprebavne otobi tako nerodno, da mu zdrkne vse izpod vezi, ter pade pred njegov lasten prag. Ako so pa poti in komisije župana plačane, kar je bilo do sedaj vedno in je povsod; vprašam, daruje li g. dopisnik „Soče“ take komisijske zasluzke občini? Menda ne! Pač pa sili vselej z veliko žlico k občinskim jaslom, kedarkoli se do njih vrata odpro. S čim bi pač vedno žejni mož sicer pasel in pojil svoje častljivo telo; saj vendar vemo vsi Solkanci, koliko na svojem zemljišču pridela in zasluzi. A un bravo intenditore, poče parole.

* *

Pogum!

Poročali smo, kako daleč so zašli liberalci v svoji strankarski strasti; iz

sovrastva do „Slov. ljud. stranke“ se družijo z našimi narodnimi nasprotniki — z grobokopi slovenskega naroda. A zakaj? Liberalci si mislijo: laški velikaši imajo denar, in s tem denarjem se da precej vplivati na izid volitev. O ti nesrečni jučeževi groši, koliko gorja povzročajo po mili naši slovenski domovini, kjer se šopirijo in bogatijo naši narodni nasprotniki! — Liberalci si mislijo dalje: Lenassi ima precej delavcev pod seboj, ki nam vsled pritiska od zgoraj lahko veliko koristijo pri izdajalskem delu. Tudi s tem se ne strašijo slepiti volilcev, češ, Lenassi nam daje zasluzka. Ne, in stokrat ne! Ne Lenassi redi nas, temveč mi redimo njega s svojimi žulji; on nam meče drobtince — a mi mu polnimo žepe s tisočaki. Naši žulji so ga obogatili, da se sedaj ponaša kot milijonar! Volilci, odprite oči in s hrabrim čelom v boj za naše narodne in verske svetinje!

Tudi „Soča“ poziva volilce (v Solkanu), naj se pri volitvah otresejo svojih narodnih sovražnikov. Ne vemo, je li „Soča“ kdo le potegnil — ali je ona zapustila svoje zveste ji otroke — ali pa hočejo s tem spletkariti. Dopis v zadnji „Gorici“ — kjer očita zvezo liberalcev z Lenassijem — je Solkancem na široko odprl oči ter razkrinkal naše „narodne“ liberalce. Huda jim prede! Vedo, da zavedni Solkanci nočejo v starešinstvu in toliko manj na županskem stoli raznih ljudij o katerih gre celo glas po Solkanu, da so se udeležili predzadnjih protiaustrijskih demonstracij v Vidmu — a vedo tudi, da če te zapusijo, gotovo propadejo. Sedaj spletkarijo! Volilci, kličemo vam še o pravem času: pozor! Liberalcem nobene vere!

Liberalni agitatorji se v resnici poslužujejo najpodlejših sredstev, ne sramujejo se niti groženj niti laži. Ne sramujejo se hujskati ljudi z grožnjo: ako Lenassi propade, bo za Solkan velika nesreča, bo veliko Solkancev uničenih. To je strašilo „za v grah“, ki bi znalo prestrašiti le kakega plašljivega zajca. Lažejo okrog, da je „S. L. S.“ postavila za svoje kandidate moze nezavedne — same „gorjane“. A laž ima kratke noge! Po treznem premišljevanju je postavila naša stranka odločne pristaše, trezne, delavne in narodne moze, ki hočejo delati v korist občine in za našo narodno in katoliško zastavo.

Sedaj pa volilci, vse osebnosti na stran! Mogoče bo en ali drug kandidat komu nepriljubljen, toda na osebnosti se ne moremo in ne smemo ozirati. Kdor noče biti kriv, da se nam bodo naši narodni sovražniki smejali v pest — a pri tem da bo krvavelo naše slovensko verno srce, ta naj prihodnji teden teden vzame listo naših kandidatov v roke, naj pogumno stopi na volišče in tu izvrši svojo dolžnost — in zmaga je naša! Nobeden naših pristašev naj ta dan ne izostane, gre se za naše verske in narodne svetinje!

Dunajsko pismo.

Pise — e —

Dunaj, meseca nov. 1907.

II.

O tem kar sledi zdaj je z ozirom na zmedene glasove ki prihajajo iz domovine, težko resno pisati. Difficile est, satyram non scribere. Iz vseh dosedanjih razmotrivanj je dovolj jasno, da se „Slovenski klub“ in njegovi volilci strinjajo v tem, da je treba glasovati za nagodbo. Kakšna zmešnjava pa vlada radi tega pri liberalcih je zelo zabavno. „Jugoslovanska zveza“ s svojo politiko in pa njena „dobro informirana“ glasila se kažejo v zelo slabi luči. Omejiti se hočem tukaj samo na Slovence.

V „Slov. Narod“ je bilo jasno povedano, da je belokranjska železnica važna pridobitev, da se mora opustiti vse, s čimur bi se dalo vzbuditi sum, da smo proti nagodbi, ker z nagodbo pade tudi belokranjska železnica. Dr. Laginja je potem izjavil v nagodbenem odseku, da

je on in njegov klub proti nagodbi, kar je poročala tudi „Edinost“ in razni hrvatski listi n. pr. „Novi list“. To je izvedela tudi „Soča“ ki je tudi glasilo stranke, ki ima svojega poslanca na Dunaju in je v svoji št. od 12. t. m. z veseljem pozdravila ta sklep. To je pravi moški korak, ki kaže da se „Zveza južnih Slovanov“ zaveda važnosti trenutka. Samo v klubu v katerem sklepajo tako nevtrastene in odločne vkrepe, sedijo za narod čuteči in izvedeni politiki. Potem pravi še nekaj o narodnem zastopavljanju in krivicah v nagodbi, česar pa jaz ne razumem. Mogoče misli hrvatske državno-pravne zahteve, ali pa je člankar zamenjal nagodbo s proračunom. Mogoče... Ne vem... „Slov. Narod“ pa je bil med tem časom tih. Vsi smo pričakovali kaj bo. In št. od 13. t. m. nam je prinesla odrešitev. In kakšno, gospoda moja? „Slov. Narod“ pravi, da je v „Zvezi južnih Slovanov“ najlepše soglasje. Nato poroča, da so sklenili, da bo večina Hrvatov glasovala proti nagodbi, nekteri se bodo glasovanja vzdržali. Slovenci imajo pa proste roke naj glasujejo iz taktičnih oziror kakor hočejo. Ali ni to soglasje za bogove. V najvažnejših političnih vprašanjih vlada v klubu 20 mož taka razdrapanost v načelih.

In potem pa to soglasje v tako važnih vprašanjih v glasilih naše „narodno-napredne“. Ali ni to preponiževalno, da ne dobivata „Slov. Narod“ in „Soča“ malo bolj natančnih poročil. „Narodno napredna“ inteligenca si pa dovoli tako norčevanje s sabo. Ne vem, ali se za nič ne briga, ali je pa prepohlevna. Na vsak način se pa mi takih nasprotnikov ne bojimo. Še sedaj ne vemo, kako bodo glasovali naši liberalni poslanci. Sicer to ni posebne važnosti ampak zanimivo. Zanimivi so posebej tisti „taktični vzroki“. Dobro, da se da vse spraviti v kratko besedo „taktika“. Samo da mi lib. poslanci ne padejo večkrat v to bolezen... Ali pa ni bila mogoča splošno kakšna taka „periodična taktika“, bi se vsaj nobenemu ne zamerili. Ampak bodimo resni. Ako so naši liberalci v principu proti nagodbi, potem tudi pri vseh „taktičnih ozirih“ ne morejo drugega, kakor glasovati proti njej, kakor bodo to storili Hrvati, ki nagodbe ne pripoznajo, ker se na nje pri sklepanju ni oziralo. Principov ja ne bodo zatajili. Ako pa principiarno niso proti nagodbi, tedaj bi bilo glasovanje proti ali pa vzdržanje samo demonstracija v pomoč Hrvatom, ki pa je brezpomembna, ker vlada pozna zahteve Hrvatov in bi gotovo ne bila nič bolj opozorjena z nekterimi slov. glasovi. Poleg tega morajo nagodbo v slučaju da niso principiarno proti nji, ogledati iz stališča, ali je koristna ali škodljiva? In tukaj mora priti poslanec Hribar in pa štajerski liberalci do nekih prav gotovih zaključkov. Nazadnje pride pa še v poštev: Poslanec, ki glasuje proti nagodbi ali se vzdrži bi bila onemogočena vsaj deloma vsaka akcija v gospodarsko povzdigo našega naroda. Minister lahko ironizira in zavrne vsakega takega: „G. poslanec, ko se je šlo za belokranjsko železnico, ki je za vas velikega gospodarskega pomena, ste glasovali proti“. Iz vsega tega sledi, da morajo priti naši liberalni poslanci pri vsej njihovi „taktiki“ do prav gotovega stališča, da je treba glasovati za nagodbo. Kaj bo neki napravil Hribar? Prav težko mi je za moža, ker mu bo potem g. Tresić Pavičić poklonil ono ljubeznjivost, ki jo je dr. Šusteršiču.

Sedaj se celo čuje, da misli „Zveza južnih Slovanov“ nagodbo v drugem čitanju obstruirati. Mnogi slovenski listi to z vso gotovostjo konstatirajo. Meni se ta vest ne zdi prav verjetna. Najprvo dvomim, da bi bila v tem oziru „Zveza“ edina. Tudi mnogi listi poročajo da so zmernejši elementi z Ivčevićem na čelu za nagodbo. Nadalje sem prepričan, da se „Zveza“ zaveda kolike posledice lahko rodi obstrukcija in kako nevarno je to orožje. Ako bi hoteli zmagati vse težave obstrukcije bi gotovo rabili pomoči, sami so prešibki, Sicer se je govorilo, da je

med Čehi precej poslancev, ki bodo gotovo tudi obstruirali. Ali kakor poročajo zadnji listi se to število krči. Radi tega je težko pričakovati, da bi imela obstrukcija kak uspeh. Samo to bi bilo, da bi državni zbor ne spravljal nagodbe pravočasno pod streho, ter da bi proračun ne bil pravočasno rešen. Da bi se na ta način dosegle kakšne narodne koncesije, se mi zdi izključeno, ker je Beck že večkrat jasno in glasno povedal posebno nasproti Čehom, da ne pusti spravljati v zvezo z nagodbo, narodnih vprašanj. Ako bi se dalo tem potom v narodnem oziru kaj doseči, bi gotovo nastopili to pot še mnogi drugi poslanci. Ako nočete misliti na poslance v „Slovenskem klubu“, mislite pa na Rusine in na razne stranke med Čehi. Iz ponesrečene obstrukcije bi se rodila usodepolna blamaža. Ako bi pa z obstrukcijo Jugoslovani res vrgli nagodbo, ali bi sprejeli pa nase tudi vso odgovornost? Da bi v tem slučaju ne imeli nobene zaslombe ne v zbornici ne v vladi je gotovo.

Dopisi.

Iz Vedrijana. — Nepričakovano hitro je razpečala naša mala občina skoraj vse svoje izborno vino, v led katerega je zaslovela daleč po svetu.

Širni javnosti je znano, da je bilo naše po pravici imenovano „zlatno vino“ prava „Kristusova solzica“, odlikovano na raznih razstavah, kakor na Dunaju, v Parizu, v Berlinu in celo v Petrogradu in v Gorici. Na vse te razstave so poslali naši vrli možje svoje vzorce, kateri so se vrnili s častnimi diplomami, delajoči reklamo naši rujni kapljici, ter oznanjevali svetu, kje leži oni zlati hrib, ki rodi pravo ambrozijo.

Dan za dnevom so prihajali trumoma kupci v našo vas. Videli smo odjemalce iz vseh mogočih nam popolnoma neznanih kranjskih kotičev; prišli so Stajerci, Korošci, Tolminci, Goričani in celo iz Banjske planote in št. Viške gore niso izostali. Vsi so vedeli, kje je dobro naravno vino, ki jih razveseljuje in prežene grenkosti življenja.

V enem tednu so izvozili nad 3000 hl vina, katerega cena je bila od 38—43 K. Vina ima Vedrijan nekaj nad 1000 hl. Kdor želi še naravne kapljice naj pohiti v našo vas, kjer ga bode dobro ljudstvo rado postreglo.

Le eno se moramo javno potožiti, da imamo jako slabo zvezo z drugimi kraji, pota so v groznem stanju, do postaje je daleč; žal da nimamo v naših romantičnih Brdih železnice, ki bi moralno in materialno povzdignila naš zanemarjen briski kot, ter ga povzdignila do one veljave, katero uživajo razni deli goriške dežele, imajoči železniško ugodnost. Obračamo se do naših dičnih gg. poslancev s prošnjo, naj bi oni, kolikor jim mogoče delovali, da dobimo v Brdih železnico, ako ne te vsaj električni tramvaj. Taka ugodnost bi bila sreča za Brda, ter bi omogočila in olajšala osebni promet, izvoz sadja in vina ter uvoz raznega blaga, katero mora ubogo ljudstvo vse znositi.

Pred tremi tedni je odpotovalo iz Vedrijana 8 oseb, najboljšje moči, v Ameriko z nado, da jim hode v novi domovini usoda milejša.

Žalostna je bila ločitev, tužno srce je molčalo, solze so govorile pri tem trenutku. Milo je donel odhajajočim v pozdrav priljubljeni jim zvon, ki je odmeval po briskih gričih, ter jih krepčal na tem žalostnem potu. Zdelo se jim je, da ga ne bodo nikdar več slišali. Mnogo ljudi in tudi domači g. vikar je spremljal nove „Amerikance“ proti postaji v Plave.

Politični pregled.

Državni zbor.

Te dni je stal naš državni zbor pod vtisom vseučilišče debate. Znano je, pa je dunajski župan Lueger rekel, da bo treba očistiti vseučilišča od judov.

To je dalo liberalcem povod, da so začeli gonjo proti krščanskim socialcem. Češki framazon prof. Masaryk je stavil nujni predlog, naj vlada da garancije, da klerikalci ne bodo vzeli vseučilišč in da ostanjejo zagotovljene svobode znanosti in vere. To seveda je neumnost, ker je ravno dr. Lueger grajal terorizem, ki vlada na univerzah proti katoliškem in tudi slovenskim dijakom. A Masaryk je hotel doseči, da bi se v zbornici izvršila ločitev duhov, to je da bi se združile vse proti krščanski poslanci proti klerikalcem, ali bolje proti krščanskim poslancem ter začno francosko politiko. Liberalci trde, da je večina njihova. Vendar že sedaj še niso dosegli, kar so hoteli, ker so tudi krščanski poslanci glasovali za nujni predlog, da manifestirajo za svobodo krščanskega prepričanja na univerzah. Krasno je govoril posl. dr. Krek. Njegov govor hvalijo vsi listi ter trde, da je bil najboljši. Izjavil je, da se nam katoličanom ni bati ločitve cerkve od države; seveda ne tako, kakor hočejo liberalci.

Dne 6. decembra se je zbornica bavila z nujnim predlogom češkega radikalca o znižanje davka na sladkor. Pri debati o nagodbi je oglašanih 56 govornikov. Sladkorni davek se zniža najprej za 8 K in potem za 4 krone.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Došlo našemu upravnistvu: Gospa sodnega svetnika Fon 5, mesečnino 5 K.

Za Miklavžev večer S. K. S. Z.: g. ca Karmen Žnidaršič lepo kuh. omario za igrače; g. Anton Žnidaršič, drugošolec, lokomotivo za igračo; g. Ivan Mrmolja, poštni oficijal 3 K; ga. Josipina Podgornik 40 vinarjev; g. Likar, trgovec, 24 peresnic, več škatlj peres, 2 knjigi s papirjem in več drugih šolskih potrebščin; g. Gorjup več zavitkov sladčic; ga. Josipa Fonova, soproga sodnega svetnika in drž. poslanca 5 K; preč. g. prelat Gabrijevčič 5 K; g. vodja Abram 1 K; Andrej Fajt 5 kg sladčic; gosp. Drašček 1 jerbas kolačev; Franciška Gril 2 K; Edvard Štrekelj vikar 2 k; Neimenovani 2 K; gospod Ivan Rejec prefekt 4 K. Srčno hvalo izreka v imenu malih otročičev S. K. S. Z. vsem dobrotnim darovalcem.

Novice.

Shod v Solkanu priredi jutri goriška „Kmečka zveza“. Začetek ob 3h popoldne. Prostor: pri g. Mozetiču. Predavanja izobraževalnega društva ne bo!

Odborniki in zaupniki ajdovske Km. zveze“ so naprošeni udeležiti se odborove seje, ki bo v nedeljo 8. dec. ob 4 uri popoldne pri „Rebku“.

a Predavanje v Batujah. — Prihodnjo nedeljo, 8. dec. predava v batujškem izobraževalnem društvu g. dr. Brečelj iz Gorice. Začetek po blagoslovu.

Opozorjamo na predavanje S. K. S. Z., ki bo prihodnjo sredo ob 8h zvečer v salonu „Central“.

Odborova seja S. K. S. Z. bo v sredo ob 6h zvečer.

Za ravnatelja slovenskega oddelka deželne kmetijske šole je imenovan potovalni učitelj gosp. Anton Štrekelj. Čestitamo!

Miklavžev večer „Slovenske krščansko-socialne zveze“ v dvorani „Central“ je bil naravnost velikanski. Mirno lahko trdimo, da je bilo navzočih mnogo nad 1000 oseb. Niti od daleč se ni pričakovalo takega navala. Ravno vsled silne gnječe tudi ni bilo mogoče darov tako razdeliti, kakor je bilo nameravano. Zato naj obiskovalci morebitne nerednosti oprostite, drugič ho preskrbljeno, da se še ti nedostatki odpravijo. Kdor ima kako pritožbo, naj se obrne na naše uredništvo. — Moralni uspeh, ki ga je dosegla z Miklavževim večerom „S. K. S. Z.“ je velik in dokazuje, kako potrebno je bilo tako društvo v Gorici, kakor je „Zveza“. Poleg velike množice delavskega ljudstva so bili polnoštevilno zastopani naši obrtniki, posestniki in tudi jako mnogo inte-

ligence, ki se ne sramuje stati poleg svojega preprostega delavskega brata. To je pravo narodnjaštvo, to je praktičen demokratizem. Širiti demokratizem je tudi namen naše zveze, ki je torej tudi v tem oziru dosegla lep vspeh. Hvala „S. K. S. Z.“ za lepi večer!

Rodoljube prosimo, da bi nam pripomogli k prireditvi božičnice za slovenske šolske otroke iz Devina. Braniti moramo zadnji kos naše rodne zemlje ob Jadranskam morju pred laškimi navalom. Lega privablja naše revno ljudstvo v svojo šolo in bogati Tržačani ne štedijo s sredstvi, samo da bi tukajšnji slovenski naraščaj raznarodili. Ta šolska družba prireja najsijajnejše božičnice, da svojim učencem vse šolske potrebščine brezplačno in skrbi še celo, da dobe reveži leto in dan kosilo v šoli. To gotovo ne izvira iz samega človekoljublja.

Prisiljeni smo, da se moramo s to umazano laško konkurenco bojevati; tudi moramo revne slovenske otroke obdarovati v božiču, drugače jih starši pošljejo v Lego in Devin je za nas Slovence izgubljen. Društvo „Ladja“ je v ta namen priredila že javno tombolo in vsled premalega skupička prosimo slovenske rodoljube, da kaj malega žrtvujejo za devinsko postojanko. Prispevke nabira g. Edvard Praprotnik, nadučitelj iz Devina.

Za vojaške begunce. — „Slovenski klub“ je po predsedniku vojnega odseka poslancu Pogačniku izročil spomenico, v kateri se pritožuje, da se kljub amnestiji pri raznih polkih, posebno pri 17. pešpolku še zadržujejo vojaki begunci, ki so se že pred leti oglasili. Vojni minister je odredil, da se naj take takoj izpusti.

Odlikovanje. — Valentinu Kofolu, daleč znanemu cerkovniku kanalske župne cerkve, je podelil namestnik princ Hohenlohe svetinjo ali kolajno za 40letno službovanje, ki mu je bila preteklo soboto na c. kr. okrajnem glavarstvu v Gorici slovesno izročena. Dekanijski upravitelj preč. gosp. Josip Vidmar, ki je bil službeno zadržan, da bi se udeležil redke svečanosti, je v laskavem dopisu na kanalsko županstvo čestital odlikovancu na redki časti. Osebnim prijateljem še čvrstega odlikovanca pridružujemo se tudi mi s srčno željo, naj bi odlikovanec še dalje kot zvest sin katoliške cerkve in slovenskega naroda dajal kanalski mladini lep izgled vernosti, rodoljublja in zvestobe do cesarja in širne Avstrije.

— Izpred porotnega sodišča. — V torek se je vršila pred tuk. porotnim sodiščem prva kazenska razprava v sedanjem zasedanju. Na obtožni klopi je sedel 54letni Franc Berce iz Dornberga. Tožen je bil radi zločina zažiga. Dne 21. junija t. l. je namreč z namenom, da bi zažgal hišo, v kateri je stanoval, razmetal nekaj vate omočene v petrolejn po spalnici in jo zažgal. K sreči so nekatere ženske zapazile ogenj, katerega se jim je posrečilo kmalu pogasiti. Ako bi se to ne bilo zgodilo in bi hiša začela goreti, v nevarnosti bi bilo več drugih sosednih hiš in gospodarskih poslopj. Porotniki so spoznali Berceta za krivega vsled česar je bil obsojen na dveletno težko ječo. Berce je bil svoj čas agent banke „Slavije“ in si je s tem poslom pridobil mnogo zaslužka, katerega pa je s pijančevanjem in s potratnim življenjem zapravil. Zaradi njegovega potratnega življenja in pijančevanja je Berce živel v vednem prepiru s svojo družino.

V sredo pa se je vršila kazenska razprava proti Antonu Znljanu iz Medeje. Tožen je bil zaradi goljufije. S ponarejenimi menjicami je ogoljufal. Zalian neke stranke in par laških bank v Gorici za več kot 2000 K. Obsojen je bil na 13 mesecev težke ječe.

V četrtek bi se bila imela vršiti kazenska razprava proti uredniku „Soče“. Tožil je namreč „Sočo“ radi razžaljenja časti gospod Brezigar krčmar v Pevmli. Zaradi premajhnega števila slovenskih porotnikov sestaviti se je morala mešana klop. Nastala je torej potreba tolmača. Uradni tolmač je gosp. Ernest Klavžar, katerega pa sedaj ni v Gorici marveč se nahaja v gorah. Zastopnik tožitelja gosp. dr. Pavletič je sicer predlagal naj bi se določil za tolmača kak sodni uradnik ali

sodni dvor ni ugodil temu predlogu, češ, da je treba prestaviti ves inkrimirani članek in ravno tako tudi obtožnico, za kar pa sodni uradnik ni legitimiran. Zaradi tega se je obravnava morala odložiti.

V petek bi se bila imela vršiti porotna razprava proti odg. uredniku „Soče“ Ivanu Kavčiču radi žaljeaja časti potom tiska. Tožil je dr. Pavlica. Ker je bila porotniška klop mešana, je bilo treba tolmača, ki pa zopet ni bil navzoč. Dr. Dermastia predlaga, naj se kot tolmač zapriseže kak sodni uradnik. Dr. Levpušček odločno zagovarja svojo zahtevo, da se razprava preloži. Na odgovor dr. Dermastia, češ, da se nasprotnik zato poteguje za prenos razprave, ker mu je ležeče na tem, da stvar zavleče pravi dr. Levpušček, da bo doprinesel dokaz resnice. Nato dr. Levpušček sede in mrmra sam seboj. Sodni dvor je sklenil, da se razprava radi tolmača preloži. Čudno je, da ni pri goriškem okr. sodišču več ko en tolmač. Če pojde tako naprej, ne bodo kmalu več mogoče porotne razprave. Treba je tudi skrbeti za slovensko poroto.

— Umrl je dne 3. decembra t. l. ob 5. uri popoldne g. Štefan Habe posestnik na Gočah na Vipavskem v 84. letu. Bil je zgleden gospodar, veren katoličan, gostoljuben in zvest pristaš S. L. S. Od cesarja je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem. Pogreb se je vršil 6. decembra ob 9. uri dopoldne. N. v m. p.!

— Nagla smrt. — V petek zvečer okoli 6. ure je šel iz Gorice v družbi še z nekaterimi domačini domov v Sovodnje trgovec in gostilničar Franc Devetak po domače France Ušar. Ko pridejo v Št. Andrež se nakrat zgrudi Devetak na tla. Zadel ga je kap. Kmalu na to pa je izdihnil. Prenesli so ga koj v mrtvašnico v Št. Andrež. Pokojni Devetak je bil dobro znan v naši okolici, zlasti kot voznik peska. Bil je jako delaven ter si s pridnostjo še precej opomogel. N. p. v m.!

— Razglas. — C. kr. fin. ravnateljstvo v Trstu naznanja: Daje se na obče znanje, da bo na podlagi izida zadnjih dopolnilnih volitev in imenovanj sestavljen imenik članov in članov-namestnikov komisij za pridobarino, postavljenih za posamezne priredbene okraje na Primorskem, nabit od 15. decembra 1907 dalje skoz 14 dni, pri tukajšnji c. k. davčni administraciji, odnosno pri primorskih c. kr. okrajnih glavarstvih, c. kr. davkerijah in občinskih uradih dotičnih priredbenih okrajev.

— Izgubila je na Miklavžev večer v gnječi pred vrati „Centrala“ gospa Katarina Kljun lepo mantiljo. Gospa stane v ulici Trieste 3. Najditelj se prosi, da ji vrne gospej!

— Večerni trgovski tečaj, ki ga prireja „Trgovsko in obrtno društvo za Goriško“ je „prišel 3. decembra t. l. v prostorih „Šolskega Doma“. Podpredsednik tega društva g. Fran Kocjančič povdajal je povodom otvoritve v lepih in zbranih besedah važnost takih tečajev in strokovne izobrazbe za povzdigo trgovine in obrti v deželi, ter priporočal vdeležencem, naj redno obiskujejo tečaj in marljivo sledijo poduku v njihovo lastno korist in zadoščenje prirediteljev. Na to je dal pojasnila ravnatelj „Trg. obrtne zadruge“ gosp. Bajec glede poduka in učnega reda, ter vpisal učence in učenke, ki se do tedaj še niso bili prijavili. Priglasilo se je za ta tečaj 81 učencev in učenk. Iz tega te torej razvidno, kako veliki kulturni potrebi glede razvoja trgovine in obrti, je zadostilo „Trgovsko in obrtno društvo za Goriško“, s prireditvijo tega tečaja.

Trgovci in obrtniki v mestu in na deželi, podpirajte to velevažno društvo, ki si je stavilo nalogo povzdigniti trgovino in obrt Slovencev na Goriškem in pristopite kot redni udje temu društvu.

— Gospod, kateri je na Miklavžev večer v „Centralu“ pomotoma zamenjal na mizi ležečo suknjo, je naprošen isto prineesti k gosp. Kopaču, svečarju, kjer dobi svojo.

Krilanov grob. — Na kobariškem pokopališču počiva rajni Krilan in njegov za Kobarič zelo zasluženi oče. Grob je zapuščen, kajti nikoli ne gori tam lučica in vendar so drugače vsi grobovi razsvitljeni na vsevernih duš dan. Nehvaležnost je pač plačilo modernega veka!

dr Briska podružnica sv. Cirila in Metoda s sedežem v Biljani, bode imela svoj letni občni zbor dne 15. t. m. na Dobravem v posojilničnih prostorih ob 4. uri popoldne. Dnevni red po pravilih.

— Opozorjamo na oglas gosp. R. Vuga v današnji številki našega lista, Priporočamo!

— Socialni demokratje v Solkanu so napovedali pretečeno nedeljo dva shoda; prvi ob 3., drugi ob 7. uri. A ni bilo ne prvega ne drugega; lovili so nekaj časa ljudi skupaj, ker pa niso mogli nobenega vjeti, so jo popihali nazaj v Garico in Trst. Srečno pot!

Smrtna kosa. — Umrl je v Prvačini trgovec in posestnik Josip Gregorič po enomesečni težki bolezni v dobi 39 let dne 15. m. m. Pokojnik je bil miren in jako marljiv gospodar zato toliko bolj žaluje soproga s tremi nedorasli otroci ob njegovem grobu. Tudi občinarji žalujejo za ranjnim. Mir in pok. njeg. duši.

— Projekt agrarne banke. — Dolgo časa se že razpravlja o ustanovitvi agrarne banke kot delniške družbe. Prosta agrarna zveza v našem parlamentu se je pred kratkem posvetovala o tem projektu, posvetovanja se je udeležil tudi poljedelski minister. Posebno se je povdajalo, naj bi bila ta agrarna banka neke vrste centrala za kmetijske skladiščne zadruge in bi naj zadržugam dajala potreben kapital, da bi te lahko kupile vse žito dotičnega okoliša. Sredstva, ki so za nakup žita določena, bi se dobila z emisijo zastavnih pisem agrarne banke. Tako bi ta banka regulirala cene žita, da bi to ohranilo svojo zadostno ceno, da bi pa zopet te cene v slučaju slabe letine preveč ne prekoračilo. Ustanovitve te agrarne banke bo možna le v zvezi z uresničenjem načrta centralne zadržne blagajne.

Ponarejanje. — V današnjem naprednem času so vsakovrstna ponarejanja na dnevnem redu. V mestu se dobivajo ponarejena živila, na deželi pa ponarejeni obrtni izdelki. Zadnji čas se posebno in na vse možne načine posnema in ponareja tudi Schichtovo milo. To milo, ki je posebno svoje vrste, ima za znamko skakajočega jelena. Zdaj pa mrgoli vse polno skakajočih živali, ki služijo za znamke različnih mil in te so jako podobne skakajočemu jelenu. Pri nakupovanju mila naj se torej ne pazi le na znamke, ampak tudi na vtisneno ime Schicht.

Kdo dela ogenj z jeklom in s kamnom? V oddaljenih krajih daleč od modernega prometa se nahajajo ljudje, ki še vedno s skušnjem jekla in kamna in s pomočjo gobe napravljajo ogenj. Ti ljudje ne marajo za moderne vžigalice, četudi jih poznajo. Ravno tako se nahajajo še v oddaljenih gorskih krajih gospodinjice, ki so sicer že slišale govoriti o Schichtovem milu, a se za nje ne brigajo, marveč še vedno rabijo stara mila in perejo perilo na stari način. Dandanes se dobiva Schichtovo milo v vsaki tudi najoddaljenejši vasi, celo v malih selih in vsaka pametna gospodinja se pri pranju le tega mila posluži. Schichtovo milo je eajamčeno čisto in prosto vseh za perilo in zazrok škodljivih snovi. S porabo tega mila se prihrani mnogo časa, dela in denarja.

Najnovejša trgovina

z jestvinami, moko, žitom in cementom na drobno in debelo

Rafael Vuga

Gorica — na Kornju št. 6 — Gorica

priporoča zasebnikom in trgovcem v mestu in na deželi, kavo, riž, ogrski in domači ječmen, sladkor, olje, petrolej, pšenično moko, domačo in ogrsko, turšično, ajdovo in rženo moko, pšenični in turšični zдроб, belo in rudečo sol, otrobe, oves, turšico, pšenico, rež, najboljši Portland cement itd. po nizkih cenah.

Kaj ne smatrate

Ceres-ove jedilne masti

najboljše? Ceresova mast ni samo najfinjša, je tudi najizdatnejša, kar sem jih do sedaj kupila!

Le poskusite enkrat s to mastjo, in gotovo se ne boste kesali.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 9.

Schichtovo milo
je za perilo najboljše.

Na prodaj

je hiša z gospodarskimi poslopji vred in s pol orala obsežnega vrta v Sovodnjah pri Gorici. Vrednost se ceni do 8 tisoč kron. Natančneje se izve pri g. Jožefu Tomsiču v Sovodnjah hiš. št. 90.

Glejte, to je vsa skrivnost, izogniti se previdno!

To pomaga vedno v življenju, to pomaga pred vsem v zdravstvenih vprašanjih. Kdor se hoče v mrzlem vremenu obvarovati prehlajenja, ta se ne varja, ako rabi pristne **Fay-ove** rudninske pastiljke. Ako pa je prehlajenje že tu, tedaj je naravno, da treba rabiti takoj pristne **Fay-ove** sodene pastilje, katere se kupi v lekarnah, mirodilnicah in prodajalnicah mineralnih vod; a varovati se je pred ponarejanj m. Škatljica stane K 1.25.

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko U. Th. Guntzert, Dunaj IV. Grosse Neugasse 27.

Štev. 949.

Razglas.

Dne 21. decembra 1907 od 10. do 12. ure dopoldne oddala se bode na javni dražbi naprava podpornega zida na potoku Branica pod vasjo Lisjaki. Delo je proračunjeno na 9500 kron. Dražba se bode držala v občinski pisarni v Kobjdilu št. 42. Varščina 10%. Nacrt se razvidi v občinski pisarni.

Županstvo Štanjel,
3. decembra 1907.
Fabiani.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šol. Doma“!

Vinočoč pristnih istrskih vin v Gorici

ulica Municipio št. 1

od dobroznane zadružne kleti iz Buj v Istri. Pridelek izvrsten, lahko z najboljšim tekmuje. Cene najnižje.

Refošk novi	po kr. 28
„ stari	32
Belo novo	28
Moškat nov	36
„ stari	40
Moškat v Buteljkah (l. 1906) buteljka	gld. 1 20

Na debelo od 56 litrov naprej po galantnih cenah.

Zastopnik: **FEDEL BIAGIO.**

Registriran vzorec. **Bajna iluzija!** Oblastveno varovano.

Najlepši kras božičnega drevesca

ki bi ga ne smela pogrešati nobena krščanska družina, je moje izboljšano.

briljantno angelj. zvonilo za božično drevo št 1
popolnoma iz kovine s 6 pozlač. angelci 30 cm vis. Garantira se za funkcioniranje.

Priladi se lahko takoj na največje ali najmanjše drevo s preprostim nasajanjem. Postavljeno na mizo se rabi lahko tudi za namizno zvonilo. Postavljeno na toplo peč funkcionira tudi brez prižganih sveč.

Gorki zrak treh prižganih sveč vrti gonilno kolo, nanje pritrjeni izboljšani jekleni betički pa udarjajo na troje zvoncev in blagovončno, srebrnočisto zvonjenje zadoni, mlado in staro predstavljajo v božično blaženost. Kos stane s kartonom in navodilom vred **K 1.50.**

3 kosi . K 4.25 9 kosov . K 12.50
4 „ . K 5.50 12 „ . K 15.50
6 kosov . K 8.25 24 „ . K 29.50
36 kosov . K 43.50
50 „ . K 58.50
100 „ . K 112.50

Št. 2. Ravnotisto angelsko zvonilo za božično drevesce, izvršeno vele-elegantno in posebno fino ponikljano, s sukanimi stebrički za zvonce in tremi prekrasno žarečimi srebrn. lametastimi rožami, ki potem, ko so prižgane sveče, prekrasno odsevajo, kos s kart. in navodil. K 2.50

3 kosi . K 5.50 9 kosov . K 15.50
4 „ . K 7.25 12 „ . K 20.25
6 kosov . K 10.50 24 „ . K 39.50
36 kosov . K 57.50
50 „ . K 77.50
100 „ . K 150.50

Najnovejši

stekl. nakit za božično drevesce

12 kos. sortiranih, skrbno zaviti v kartonu, po velikosti in izvršitvi po K —40, —60, —70, —80, 1.—, 1.20, 1.50, 2.—
6 kos. kartonu, po velikosti in izvršitvi po K —75, —90, 1.—, 1.20. Lametta, angeljski lasci, srebrni ali zlati, kvvert K —10, žica za orle 100 kosov K —20, veržice iz steklenih kroglic, 1 in pol do 2 metra dolge, po velikosti kroglic, K —90, —95, 1.20, 1.40. Svečice 24 kosov v kartonu K —50, večje 15 kosov v kartonu K —58, držaji za sveče, ducat K —50.

Prosim zahtevajte katalog.

Božična nagrada. Vsak p. n. kupec, ki od 1. sept. do 30. nov. pisмено nanekrat naroči za najmanj 40 K blaga dobi zastoj za božično nagrado alarmo budiko št. 4343 s po noči svetlečim se kaz. in pa kol. za l. 1908.

Zamena dovoljena ali denar nazaj brez rizika!

Pošilja po povzetju ali denar naprej. Najpripravneje se naroča na odrezku poštne nakaznice. Neobhodno je potrebno da se pri naročilu opomni, da naj ne pošlje blago po povzetju ali če je denar odposlan po nakaznici. Tudi je v korist vsakemu naročitelju, da naroči, čim le mogoče, blago že pred 15. decembrom, ker pošta po 15. decembru zaradi hudega navala ne more dostavljati tako hitro, kakor ob navadnem času. Naslavljajte naročbe zatorej pravočasno na naslov:

tvornica ur v Mostu

ees. in kralj. dvorni dobavitelj v Mostu

JAN KONRAD

št. 1948 na Češkem

Zahtevajte moj najnovejši glavni katalog s 3000 slikami, ki vam ga takoj pošljem zastoj in poštne prosto.

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Zahvala.

Dne 21. oktobra t. l. napade me očesna vnetica tako silno, da oslepim na desno oko. V tej stiski obrnem se do dr. Dereanija, vrlega specialista te stroke ter posluževaje se pazljivo in marljivo njegovih zdravil in ukazov, ozdravi mi oko v 6 tednih, in tudi vid postaja normalen.

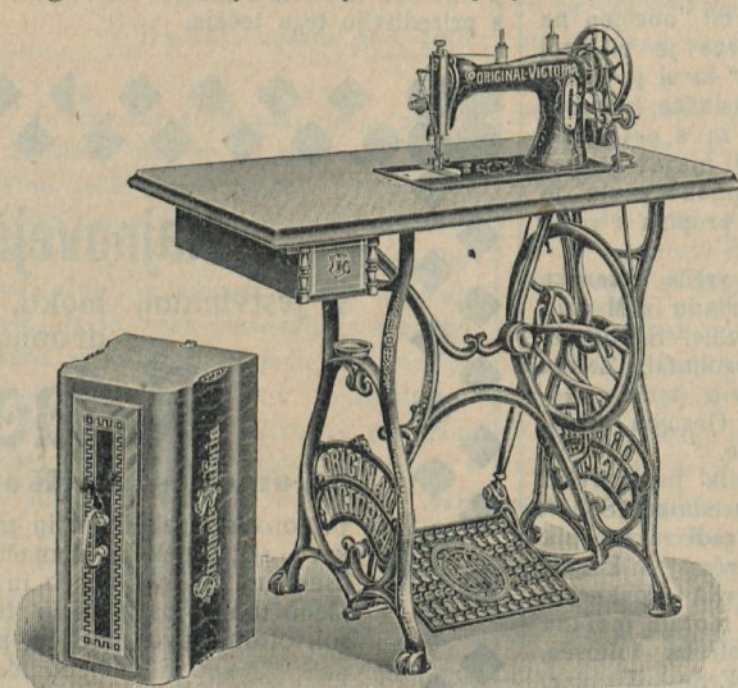
Ker me je gosp. dr. Dereani rešil te mučne in grozne bolezni, dovoljem si tem potom izraziti mu svojo hvaležnost ter ga priporočati vsakemu, ki ga zaloti očesna bolezen.

Gorica, 5. dec. 1907.

Josip Hrovatin,
učitelj-voditelj.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.